

Østerbyskolen. Bygget i 1964.

I starten af 5. klasse, 1964, overgik vi fra "Byskolen" til nye og bedre omgivelser på det nybyggede "Østerbyskolen". Vi fik besked på at pakke vores habengut, stille op nede i skolegården og ellers bare følge trop.

Da optællingen var overstået forføjede vi os fra den gamle skoles grund, og begav os ud på den store folkevandring til "Østerbyskolen". Hvad der gik gennem hovedet på mig erindrer jeg ikke. Det jeg husker er, at vi alle sammen var glade for at skulle gå i en topmoderne skole.

Her gik jeg så i skole til jeg udgik fra 10. klasse med et tilfredsstillende resultat. Bortset fra i fysik, hvor jeg fik 11 til den afsluttende eksamen. Jeg var så heldig at trække det eneste jeg havde fattet noget af. Molekyler og atomer.

Man skulle tro der var en masse at berette fra disse så lykkelige ungdomsår. Bortset fra en enkelt episode i starten, er der meget lidt der har rodfæstet sig.

Da vi overtog "Østerbyskolen" fra håndværkerne, var de endnu ikke helt færdige. Det gjaldt også glarmesteren, der ikke havde fået monteret glas i fagene ved siden af dørene. Derfor blev det en naturlig ting at mageligheden tog overhånd. Det udartede sig i at vi naturligvis brugte den glasløse åbning, når vi skulle entrere klasseværelserne. Det skulle ændre sig efter en weekend, hvor glarmesteren havde arbejdet på overtid.

Da vi kom i skole en mandag morgen var samtlige glaspartier som sagt blevet isat. Glarmesteren havde imidlertid glemt at påklæbe advarselsbånd. Jeg husker ikke hvilken lærer det var, men vedkommende havde åbenbart travlt, og lagde ikke mærke til ændringen. På den måde var han, og gud ske lov ikke en af eleverne, skyld i at skolebyggeriet blev en kende dyrere da glasset ikke mere var brugbart. Så vidt min hukommelse rækker, erindrer jeg ikke andet end vedkommende lærer slap med skrækken og småridser i lakken.